

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№1 (1350) СУБОТА,

3 січня 2015 року

Миру і щастя у рік Кози

Попри те, що коза для нас асоціювалася з вередливістю, і навіть шкідництвом, для українців ця тваринка завжди була символом добробуту та сподівань на краще майбутнє. З недалекої історії знаємо, що саме в рік Кози, в 1991 році, ми відновили державність України.

Розраховуючи на прихильність Кози, українці сподіваються, що у 2015-му в нашій державі припиниться війна, і Україна твердо стане на шлях європейського, цивілізованого розвитку, а вже в недалекому майбутньому українці заживуть мирно, щасливо й заможно. Але для цього, безперечно, ми мусимо бути наполегливими й настірливими і мати велику віру, в перемогу та краще майбутнє.

Як стверджують астрологи, 2015 рік принесе позитивні зміни всім знакам Зодіаку. Будьте готові отримати чимало цікавих пропозицій і можливостей, внести у своє життя новизну, помінятися уклад життя. 2015 рік, символ якого – Дерев’яна Коза, дозволить людям полегшити працю або змінити роботу і збільшити доходи. Майбутній рік – нова сторінка в житті тих, хто відкритий до всього нового і готовий розвиватися. Для нас – це рік боротьби, єднання й перемоги.

Вітаємо

Передноворічна снігова заметіль подарувала веселій настрій і радісні привітання з нагоди ювілею гарній і милій жінці, вміному керівнику, заступнику начальника – начальнику Турківського відділення Самбірської ОДПІ Марії Іванівні Павлович.

Шановна ювілярко! Вітаємо Вас із радісним життєвим святом. Бажаємо Вам щастя і здоров’я, успіхів у роботі, тепла і злагоди, родинного затишку і любові Ваших рідних, близьких та друзів. Нехай здійсняться Ваші плани, минають негарадзи і непорозуміння, а всі починання нехай супроводжують надія та успіх. Хай доля збагачує Вас життєвою мудростю, енергією і радістю.

*У цей святковий світлий день,
Коли настає Ваш ювілей,
Ми щиро Вас усі вітаємо,
Добра і щастя Вам бажаємо.
Бажаємо світлої радості й сили,
Опіки – від Бога, від рідних – тепла.
Щоб ласку Вам стало небесне світило,
Здоров’ям наповнила рідна земля!*

З повагою – колектив Турківського відділення Самбірської ОДПІ.

Парафіяни і церковний комітет с. Н.Гусне щиро сердечно вітають з днем народження і Різдвом Христовим о. Івана Нанівського.

Всечесний отче! Прийміть щирі вітання у знак великої поваги до Вас як духовного провідника в ім’я служіння Богові.

Бажаємо Вам доброго здоров’я, щастя в родинному житті і всіх земних благ.

Хай Господь допомагає втілювати в житті всі Ваші задуми.

*Многая Вам і благая літа!
Вітаємо, всечесний отче, зі святом
щиро.*

*Хай Бог благословляє кожне починання.
Нехай наповнить Ваше серце любов’ю й миром*

І вислуховує усі молитви і благання.

Хай Ангел-охоронець Ваш до Бога промовляє,

Хай випрошує в Царя любові-благодаті,

Хай серце Ваше завжди Бога прославляє,

І хай панують Його спокій й мир у Вашій хаті.

Шановні турківчани!

Прийміть найщиріші вітання та найкращі побажання з Новим роком та Різдвом Христовим!

Щиро зчимо Вам у новому році нових звершень та перемог в усіх справах. Нехай у Ваших оселях панує злагода, затишок і святковий настрій. Щиро бажаємо Вам відзначити Різдвяно-Новорічні свята у духовному піднесенні, зі світлими помислами та щирою радістю.

Нехай 2015 рік виправдає найкращі надії і прагнення, принесе достаток і добробут Вашим сім'ям. Хай завжди з Вами буде Господь Бог, а дорогу у майбуття осяває яскрава Різдвяна Зірка!

**Голова районної ради Василь ДРЕБОТ,
перший заступник голови райдержадміністрації Володимир БАГАН.**

Шановні колеги !

**Від щирого серця вітаю Вас з
Новим роком та Різдвом Христо-
вим!**

З цієї нагоди прийміть найщиріші побажання. Міцного Вам карпатського здоров'я, особистого щастя, творчої мудрості і високого професіоналізму!

Нехай множаться Ваші добре вчинки, здійснюються найкращі плани та задуми, а служіння обраній справі, чуйність та щедрість приносять Вам людську шану та повагу! Ваша наполегливість, самовіддана праця є запорукою того, що ті українці, які потребують допомоги, уваги та підтримки держави, не забуті, не покинуті, бо відчувають себе захищеними у цей непростий для нашої держави час. Ви, дорогі працівники центру зайнятості, є ті, хто приймає на себе людські проблеми, біль та життєві негаразди, ті, хто від проблем не відвертається, а прагне допомогти і підтримати кожного, а тому служіння обраній Вами справі, почуття обов'язку, високий професіоналізм, доброта та душевна щедрість приносять Вам заслужену людську шану і повагу.

Переконана, що Ваш високий моральний та професійний потенціал і надалі слугуватиме інтересам украйнців. З почуттям великої вдячності бажаю Вам і Вашим рідним міцного здоров'я, щастя, благополуччя, достатку, миру, подальших успіхів у роботі. Нехай посіяні Вами зерна добра і милосердя завжди дають дружні сходи в серцях і душах людей! Зі святами вас!

З повагою – директор Турківського районного центру зайнятості Миррослава ПАВЛИК.

Шановні працівники ДП «Турківське лісове господарство»!

Прийміть найщиріші вітання з Новим роком та Різдвом Христовим. Нехай ці свята – вісники оновлення, мрій і сподівань – принесуть Вам і Вашим родинам добро, мир і достаток. Бажаю, щоб у новому році Ви зробили все те, про що так давно мріяли. Вірю, що новий рік буде щедрим на цікаві плани, нові досягнення та професійні перемоги. Бажаю, щоб Різдвяна зоря запалила у Ваших серцях вогонь віри та любові, надії та оптимізму, наснаги та невичерпної енергії. Хай Ваші домівки повняться добром, радістю та Божим благословенням!

З Новим роком! З Різдвом Христовим!

**Василь БАРАБАШ,
директор ДП «Турківське лісове
господарство».**

Шановні жителі Турківщини!

**Шлю найкращі вітання з нагоди
Нового року та Різдва Христового!**

Нехай ці свята принесуть Вам і Вашим родинам добро, мир і достаток. Бажаю, щоб у новому році здійснилися мрії. Вірю, що у новому році відчуєте турботу з боку колег, тепло друзів та близьких. Щастя Вам, міцного здоров'я, здійснення найзаповітніших бажань.

Вітаю Всіх щиро у день цей зимовий,

**Бажаю миру в душі й на землі!
Хай дзвін кришталевий Різдвяних
цих днів**

**Несе тільки радість і щастя у
дім.**

**Нехай новорічна чудова пора
Буде джерелом достатку й добра.**

**Хай квітне любов і достаток в
сім'ї**

**I Мир запанує на рідній землі,
Здоров'я Вам зичу і років без ліку,
Господньої ласки на многій літі!
Хай у Вашому житті не метуть
хурделиці,**

**Хай у щасті і добрі все життя
простелиться.**

**Хай горіння і натхнення Вас не
залишає,**

**Щирість, радість і заезяття Вам
Бог посилає.**

**Куті смачної, коляди голосної,
Всіх благ на кожному кроці у Но-
вому році!**

**Христос народився!
Миррослава ПАВЛИК,
депутат Турківської районної ради,
керівник депутатської фракції ВО
«Батьківщина».**

Шановні працівники ДП «Боринське лісове господарство»!

Щиро вітаю Вас і Ваші родини з Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і теплом, домівки повняться добром, радістю та Божим благословенням. Бажаю, щоб прийдешні свята принесли у Ваші родини мир і спокій, доброту та благополуччя, наснаги та невичерпної енергії. Нехай прекрасні зимові свята принесуть мир, спокій, злагоду і впевненість у майбутньому!

З Новим роком! З Різдвом Христо-

вим!
**Михайло ІЛЬНИЦЬКИЙ,
директор ДП «Боринське лісове
господарство».**

Наша духовність

НА ХРЕСНІЙ, БОЖЕ, НА ТВОЇЙ ДОРОЗІ ПІЗНАЄМ, ХРИСТЕ, ВСЮ ТВОЮ ЛЮБОВ

Два десятки кілометрів на захід від Львова, доро-гою Страдч-Мшана, над невеличкою річкою Верещи-ця, височить Страдецька гора. На її вершині виблис-кує куполами парафіяльна церква (колишня Василі-янська). За кільканадцять метрів від неї – відома страдецька печера, сторінки якої написані кров'ю му-ченників. У 1243р. на цьому місці сталася страшна тра-гедія. Від татарської навалы у печері сковалося май-же 2 тис. людей. Явилиши їх тут, загарбники розпа-лили вогонь у головному вході до печери і димом ста-ли душити тих, хто в ній ховався. Ченці, які на той час поверталися зі служби, почали благати не роби-ти цього, та роз'ярений хан вигукнув, що кров'ю по-гасить той вогонь, і дав наказ підлеглим ножами ви-різати усіх ченців. За давніми переказами, після цієї страшної трагедії зійшла з неба Божа Мати і стала плакати над знищеною земною обителлю. З усього вціліла тільки ікона Божої Матері. Та й дали, під час усіх весн, тільки ця чудотворна ікона Пречистої за-лишалася незнищеною.

Напевно такою була воля Богородиці, яка постійно опікуються нашою українською землею. Мученицькою смертью у Стадці померли й місцевий парох Микола Конрад та дяк Володимир Прийма. Тому Стадецьку церкву неодноразово відзначали римським надаванням великих відпустів (прощення перед Богом дочасної кари за гріхи, проприна яких уже стерта), а покійний Папа Пій XI видав стадецькій церкві повний відпуст на кожний день року і грамотою встановив на Стадецькій горі Хресну дорогу з Єрусалимськими відпустами. Тисячі прочан, навіть дуже здалека, спішать на Стадецьку гору, щоби поклонитися чудотворній іконі Пречистої Діви Марії і тим святым місцям, які до сьогодні залишаються славними свідками сивої давнини.

Дуже часто їдуть сюди молитися й жителі Турківщини – молодь, люди похилого віку, діти, а також ті, що потребують душевного і тілес-

ного зцілення, вірні різних конфесій і віросповідань. А в тих, для кого Стадецька дорога стала невід'ємною частиною життя, дорогою спасіння, визрів задум зробити й у Турці Хресну дорогою. До речі, на Турківщині уже є побудовані дві Хресні дороги – у Комарниках і Лопушанці.

Найважче було знайти місце для Хресної дороги. І тоді на допомогу ентузіас-

там прийшов місцевий пастор, настоятель храму св. апостолів Петра і Павла м. Турка о.-декан Тарас Більо. За його рекомендацією (і нині за це йому безмежно вдячні прочани), в Турці, в урочищі Фечице (навпроти автоколони Турківського лісгоспу), було визначено: що саме тут, на місці, де в неспокійні для Західної України 1950-52 роки енкаведисти десятками звозили вбитих патріотів рідної землі і безбожно загрібали у братських могилах, бути Хресній дорозі. Ця місцина, яку до останку, аж поки не склоюється за обрій, виціло-

вують промені сонця, справді зрошилося кров'ю мучеників. Старші люди пригадують, що над могилами вбитих деколи ворували земля, отже, когось закопували ще живцем. А в пізні осінні та зимові вечори у Фечиці над закопаними тілами постійно хазяйнували сіроманці – люди боялися ходити поруч, чуючи тривожне вовче виття.

Минали роки, події страшної трагедії стиралися з пам'яті, урочище заростало кущами...

Та не довго судилося бути забуттю. Святий Дух осінів турківчан на спорудження тут Хресної дороги. Одержавши дозвіл на її будівництво, небайдужі християни за власні кошти та за кошти жертводавців зайніялися виготовленням великих дубових хрестів і табличок, поставивши на гірському схилі 14

стаций. А підприємець Віктор Лемець пожертвував для Хресної дороги пречудову статую Матінки Божої і будівельну плитку під місце для її встановлення. 27 вересня 2010 року, на свято Воздвиження Чесного Хреста – вічно живого символу безконечної Божої любові до нас, грішних, – в урочищі Фечице, за участю майже всіх священиків УГКЦ Турківського деканату, парафіян інших конфесій, відбулося урочисте освячення Хресної дороги. Учасниками цієї хвильюючої події були сотні жителів району, а також люди з навколишніх сіл і міст.

З того часу у всіх великих християнських свята, особливо на Воздвиження Чесного Хреста, у час Великого Посту або ж після недільних богослужінь, сюди спішать парафіяни, аби вкотре пройти Хресну дорогу і помолитися за душі покійних родичів, попросити здоров'я у Господа для себе і біляжого, вимолити мир для України, чи просто пройти цей відтинок шляху у роздумах про своє грішне життя. Ті, що живуть поруч Хресної дороги, розповідають, що бачать, як серед темної ночі, навіть в негоду або лютий мороз, тут блімають вогні ліхтарика або свічки – очевидно, хтось жертвує цю Хресну дорогу ради чогось.

З кожним роком Хресна дорога стає все багатшою. На місці цілющого гірського джерела парафіяни облаштували криницю, трохи вище неї будують каплицю. А ще планують на кожній стації, біля хрестів, поставити бронзові фігури святих. Задумів багато, усі вони потребують чимало коштів і праці. Але знаходяться добри люди, щирі меценати, які жертвує і на цю Хресну дорогу. Велика подяка їм за те. Є надія, що так буде й надалі. Духівники цієї справи твердо вірять, що прийде час, коли Хресна дорога у Турці покличе до себе численних паломників із усієї України, які серед чудових Карпатських гір не один раз вирушатимуть слідами мук Ісуса Христа. Бо, як сказано в Євангелії від Луки, «Хто не несе хреста свого і не йде слідом за мною, – не може бути моїм учнем».

Ольга ТАРАСЕНКО.

Шановні освітяни!

Щиро вітаємо Вас з Новим роком та Різдвом Христовим!

Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і теплом, домівка повниться добром, радістю та Божим благословенням, а очі світяться щастям. Нехай Новий, 2015, рік буде щедрим на цікаві плани, нові досягнення та професійні перемоги. Бажаємо, щоб Різдвяна зоря запалила у Вашому серці вогонь віри та любові, надії та оптимізму, наснаги та невичерпної енергії! З Новим, 2015, Роком!

В пору цю, коли падає сніг

I морози чимдуж припікають,
Знов на землю спішить Новий рік
З ним сердечно усіх Вас вітаєм –
Хай усіх поздоровлень потік
У серцях Ваших лунко роздастися,
I хай Вам наступаючий рік
Принесе лише радість та щастя.
Хай ялинки нарядної цвіт
I вогні новорічних гірлянд
Шлють усім новорічний привіт,
А є додачу - розківлі троянди.
Ми бажаємо кожній сім'ї
Процвітання та щедрої долі,
Щоб любові й добра ручай
Не висихали у душах ніколи.
Зичимо сонця та світлих надій,
Миру й втіхи на кожному кроці,
Також здійснення планів і мрій
У прийдешньому Новому році!
Куті смачної,
Коляди гучної,
Щасливого Різдува
I на весь Рік добра!

З повагою – начальник відділу освіти
Михайло КРОПИВНИЦЬКИЙ;
голова профспілкової організації
Лілія ГЛАДИШ.

Шановні громади сіл Боберка та Дністрик-Дубовий!
Сердечно вітаю Вас з чудовими свята-
ми – Новим роком і народженням нашого
Спасителя Ісуса Христа!

У ці неповторні дні бажаю, щоб у Ваших родинах були мир і злагода, панувало здоров'я та взаєморозуміння, щоб Ваши оселі обминали всілякі негарадзи, а множилося лише добро. Нехай Вифлеємська зірка, що сповістить про народження Месії, осяє міром, добром і щастям Ваші оселі та нашу Україну.

Бажаю здоров'я, добра і надії,
Хай в новому році збудуться мрії.
А святкова колядка на Різдво Христо-
ве

Дарує життя у Вірі й Любові!
З повагою – Боберківський сільський
голова Микола КОПАНИШИН.

Шановні краяни!

Щиро вітаю всіх зі святами, що добром, надією і родинним теплом зігривають наші серця – Новим, 2015, роком та Різдвом Христовим!

Ось і відійшов у минуле ще один рік, сповнений надій і тривог, перемог та розчарувань, складних випробувань та здolanня перешкод.

Головне – пам'ятати, що наша сила – в єдності та взаємній підтримці. Тож давайте вірити в себе! Хай прийдешній рік принесе мир, добро і радість, щастя та здоров'я, здійснення мрій та заповітних бажань, а Турківщині – достаток, стабільність і процвітання!

З повагою – депутат
Львівської обласної ради
Михайло ДЗЮДЗЬ.

Шановні жителі Турківщини, члени РО КУНу, патріоти України!

Прийміть мої найщиріші вітання з Новим роком та Різдвом Христовим!

Від широкого серця бажаю, щоб 2015 рік приніс нам мир і злагоду, був успішним у здійсненні задумів на благо країни та всього українського народу.

Нехай Різдвяна зірка зміцнить нашу віру в завтрашній день, наповнить оселі щирим дитячим сміхом, радістю та Божим благословенням.

Будьте здорові й щасливі в колі родини і друзів.

Гарних Вам новорічних і різдвяних свят!

З повагою – голова РО Конгрес українських націоналістів Петро Ільницький.

Шановна громада с. В.Висоцьке!

Щиро сердечно вітаю усіх з Новим, 2015, роком і Різдвом Христовим!

Нехай ці прекрасні свята принесуть Вам здоров'я, сімейний затишок, мир, радість, здійснення мрій.

Відчиняйте двері ясенові,
Бо Різдво ступає на поріг –
Знак добра й Господньої любові –
В світлі Вифлеємської зорі!

Хай це свято лине в кожну хату,
В кожнім серці свій залишив слід.
Будьте дужі, щирі і багаті,
Щастя Вам і довгих багатьох літ!

Христос ся Рождає!
З повагою – Верхньовисоцький

сільський голова Богдан ЧЕРЕПАНИН.

Вітаємо

Колектив МВ КПП «АгроЛТД» вітає з 65-річчям своєго директора – Романа Андрійовича Біїка.

Шановний Романе Андрійовичу!

Притаманні Вам багаторічний талант, наполегливість, відданість справі є гідним прикладом для тих, хто працює поруч з Вами. Ми високо цінуємо Ваш професіоналізм, вміння відстоювати свої позиції, долати труднощі.

Від усього серця бажаємо, щоб Ваша життєва дорога нагороджувала Вас здоров'ям, щастям, радістю та всіма земнimi благами. Нехай кожен новий день буде щедрим на успіхи та перемоги, багатим на радісні звістки, приємні події, особисті досягнення і благородні справи.

Летять літа, мов бистрі води,

I не вернути їх назад.
А нам не віриться сьогодні,

Що Вам – 65.
Хай нових днів ще буде безліч,

Без ліку щастя і пісень.
Прийміть вітання найщиріші

В цей світлий ювілейний день!

Здоров'я, щастя зичим не на рік –

На все життя бажаєм його щиро.

Щоб радісним і довгим був Ваш вік –

З добрим, любов'ю, спокоєм і миром.

Щастя, здоров'я Вашому дому!
Шановні працівники Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел!

Прийміть мої щирі вітання з нагоди Нового, 2015, року та Різдва Христового.

Хай всі негаразди залишаться у старому році, а в Новому році з новою, натхненною силою множиться успіх Вашого життя. Бажаю всім Вам та Вашим сім'ям міцного здоров'я на довгі роки, великого людського щастя, добра, миру й взаєморозуміння, успіхів у роботі, сімейного добробуту, Господньої опіки.

Нехай ці свята принесуть у Ваші домівки затишок, душевний спокій, впевненість у країщі майбутнє.

Ступає січень тихим кроком,
Кружля у вальсі білій сніг...
З Різдвом Христовим! З Новим Роком!
Вітаю радо Вас усіх.
Галина Комарницька, директор ліцею.

Шановні колеги, працівники Турківського професійного ліцею!

Від широго серця вітаю Вас і Ваших рідних з Новим, 2015, роком та Різдвом Христовим!

У ці святкові дні, опромінені і зігріті світлом Різдвяного торжества, ми разом прагнемо змін на краще, пов'язуюмо свої надії на прийдешнє з духовним натхненням і моральним оновленням.

Нехай прийдешній рік буде щедрим для Вас на цікаві плани та творчі успіхи, сповнить серце радістю та вітхою.

Від усього серця зичу мирного неба над головою, міцного здоров'я, щастя та затишку у Вашій оселі.

Веселих свят, Різдва Христового та щасливого Нового року.

З повагою – Ярослав ЮРИЧКО,
директор Турківського професійного ліцею.

Творчість наших читачів

ЗГАДАЙМО ПРО СОЛДАТА

Коли вночі у дім, квартиру, хату

Приайде Різдво, ялинка і вогні –

Згадай, хоч на хвилинку, про солдата,

Який в окопі мерзне на війні.

Який своє Різдво зустріне

в полі

Під кулі свист і вітру коляду...

Хай спогад твій йому тамує болі,

Хай щира згадка піднімає дух,

Бо в цьогорічнім році щастя й туга

Змішались в датах, цифрах, іменах...

Яке ж Різдво – без батька, сина, друга...

Які ж свята, коли іде війна. І в час, коли годинник цокне в тиші

Й по вінця буде келих. Щастя... сміх...

Не говори тостів хвалебно-пишних,

А помолись за мертвих і живих.

Михайло ПЛОСКОВІТОВ,
Житомирська область.

Мрія Степана Бандери

до 106-ї річниці від дня народження провідника українських націоналістів

Сидів Степан в глибокій тузі

І думав він про долю України,

Де мова віддана нарузі,

Де слово українське гине.

Він пам'ятив, як школи закривали,

Як говорити нам не дозволяли,

Як без жалю картали рідну мову

І зневажали українське слово.

Як блукав по Україні голод

І заганяв людей він у безодню,

Як в кожній хаті помирали діти,

Як тихо клали на могили квіти.

Він розумів, що треба поміннати

Життя його прекрасної країни.

І, як казав Шевченко, треба дати

Щасливий день і матері, і сину.

Степан служив незмінно Україні.

Готовий був життя своє віддати.

І все чекав щасливої хви-

лини,

Як усміхнеться, вільний, брат до брата.

За те Бандеру зрадником зробили,

Бажали дуже патріоту смерті,

І передчасно вирили могилу –

В розквіті сили довелось померти.

Але пройшли роки, і слава

Героя українського знайшла:

І Україна, вільна держава,

Вінок йому лавровий присла.

Руслан БОНДАРЕНКО,
1997 р., учень 7 класу
Михайлівської СШ Ново-
вороңцовського району
Херсонської області.

Вітаємо

1 січня відсвяткували свою 65-річчя наша дорогенька, чуйна і турботлива матуся, свекруха і бабуся, жителька с. Присліп – Марія Михайлівна Лимар.

Сердечно вітаємо її з цим прекрасним святом, бажаємо їй міцного здоров'я, безліч сонячних і світлих днів, наповнених радістю, добром, любов'ю, Божим благословенням.

Люба матусю, бабусенько мила,

Спасибі велике, що Ви нас зростили,

Що Ви нас любите, заєжди помагаєте,

Молитеесь за нас, добра нам бажаєте.

Щоб здоров'я було, щоб жили-не тужили,

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Багата душою, метка, роботяща,

Живіть довго, мамо, бо Ви в нас найкраща.

Недавно відсвяткував свій 50-річний ювілей житель Турки – Віталій Йосипович Романович. Друзі, колеги по роботі щиро сердечно вітають шанованого ювіляра з цією прекрасною подією у його житті і бажають міцного здоров'я, великого людського щастя, Господньої опіки на многій і благій літі.

Прийміть вітання наші щирі

І побажання в цей святковий день.

Нехай з небес від Бога ллється милість,

Любов і шана – від людей.

Пам'ять

“З усіх прожитих, найдорожчий – 1943-ій”, – каже ветеран Другої світової війни, турківчанин Олександр Анохін.

Дізnavши, що старшому сержантту запасу, учаснику Другої світової війни, який у військах провів повних 9 років, Олександрові Анохіну виповнилося 96 років, дехто з читачів “Бойківщини” посміхнеться. Мовляв, нісенітниця – це. Бо чоловік у таких літах уже нічого добре не пам’ятає. Я і сам спершу дивувався, слухаючи протягом трьох годин розповідь довгожителя з м. Турка про свої фронтові роки. І він в деталях (місяці, роки, події, населені пункти, прізвища командирів і друзів) усе так чітко змальовуєває, що лише можна було щиро позаздрити. І, головне, витримував при цьому послідовність думки, невідхиляючись при цьому від теми.

Насамперед, Олександр Олексійович здивував мене тим, що він – народився в Китаї у 1919 році. Чому так сталося? Виявляється, батько, добре освічена людина, виходець із родини наших козаків, працював тут у російському консульстві. Відповідно, і сім'я (мати – полька) була тут.

У 1932 році, враховуючи те, що нам з братом треба вчитися, батько перевозить нас у Таджикистан. Тут я закінчив школу, згодом – кінопрокатний технікум. Потім – вступив до технікуму зв’язку. Але закінчити його не вдалося, бо у 1937 році мене призвали в армію, – пригадує мій співрозмовник.

Почав службу Олександр Анохін у 23-ї стрілецькій дивізії, яка дислокувалася тоді у Харкові, на Холодній горі. Майже два роки виконував обов’язки роз’їзного кіномеханіка, демонструючи кінофільми в окремих підрозділах великого військового формування. У 1939 році їхнє розмірене життя було поламане. Дивізію перекинули до фінського кордону, де згодом вона брала участь у російсько-фінській війні. “Багато тут полягло наших солдатів, – згадує із сумом фронтовик. – Понад – 15 тисяч. І все через те, що фіні сиділи у бетонованих підземних укріпленнях. А нас просто гна-

ли на дзоти, під шквальний кулеметний вогонь, із звичайними гвинтівками. Завдячуячи чому ми здобули перемогу, здолавши лінію Маннергейма? Завдяки героїзму простих солдатів та обхідно тактики, здійсненої непрохідними болотами, ми повернули собі Виборг та Каельський перешийок. Через три місяці кропотливих боїв наша дивізія, добраче потрідана, повернулася на своє поперецене місце дислокації, в Харків. Але жодних почестей для нас як переможців фінської війни не було. Нагород – теж. Нам навіть і розповідати про участь у бойових діях не дозволяли. Про масу вбитих – тим більше. Так виходило, що ніякої війни і не було. Тисяч похо-

ронок – теж.”

На долю Олександра Анохіна випала й участь у самому початку німецько-російської війни, у Прибалтиці. Звідти, відступаючи, пішки дійти до Москви. Тут, на засніжених полях, у 30-градусний мороз, завдяки витримці та героїзму простих солдатів, зупинити фашистську наvalу і погнати її назад.

Брав участь Олександр Олексійович і в боях під Сталінградом, під Курськом, Орлом, в Білоруській, Сандомирській та Кенізберзькій операціях. І всходи стрілковий взвод, яким майже постійно командував помкомвзводу старший сержант Олександр Анохін, показував зразки мужності та героїзму. Самого командира за це було нагороджено орденами Червоної Зірки, Вітчизняно-

війни – II ступеня, медалями “За відвагу”, “За бойові заслуги”, “За перемогу над Німеччиною” та іншими. “Багато разів, – згадує сьогодні відважний фронтовик, – мені приміряли і офіцерські погони. Але, зразу ж, забирали назад. Бо я був сином репресованого батька, якого за ніщо посадили в тюрму. Мене спасала відвага та безвідмовне виконання наказів старшого командування. Навіть сам Георгій Жуков відзначив мене за це під час Курської операції, потиснувши в знак подяки руку та пристосивши: “Такі солдати – нам потрібні. На них уся наша перемога будеться.”

Варто наголосити, що замість трьох років служби в армії, Олександр Анохін провів у військах аж повних дев’ять. “Але, – каже він, – за це я ні на кого не ображаюся. Перемога над ненависним фашизмом вартувала цього!”

– У Вашому житті, – звернувшись я перед тим, як попрощатися, до Олександра Олексійовича, – було 96 Новорічних свят. Яке з них найпам’ятніше?

– Були у моєму житті вселі Новорічні свята після війни. З музикою, з піснями. Але вони чомусь менше запам’яталися. А ось Новорічне свято 1943-го врізалося в пам’ять на все життя. Саме тоді дуже згостилися хмари над моєю матір’ю. І їй, як і батькові, за доносом недоброзичливців, грозила тюрма. Я насмілився і написав листа самому Йосипу Сталіну, вказавши, що я воюю на фронті, що брав участь у Фінській війні. Переїхав і бойові нагороди. І, звичайно, просив захистити від переслідування матір. Відповідь від нього прийшла негайно. І матір після цього залишили в спокої. То ж таке – не забувається!

... Уже коли я подякував фронтовикові за розмову і рушив до дверей, він продовжив: “Теперішні Новорічні свята я не радив би відзначати гучно. Не той час для цього. Війна в країні. Люди гинуть. Керівництву держави потрібно добре подумати, як навести лад в Україні. І повернути усі свої території, захоплені ворогом.”

Володимир БАБІЧ.

Нам пишуть

ЇЇ ШАНУЮТЬ ОДНОСЕЛЬЧАНИ

*Медсестричка-джерельна річка,
Жебонить і наснаги дас.
Проминула безсонна нічка.
Чергування...Зоря встає...*

Професія медичної сестри – одна з найважливіших в медичній галузі. Медсестри виконують всі призначення лікаря і відіграють чи не головну роль у лікуванні хворих.

Про таку медичну сестру – Галину Макарець – я й хочу розповісти. Народилася вона і виросла в с. Шум'яч. У сім'ї їх було четверо дітей – Гаялі і ще троє братів. Були ще маленькою, дуже мріяла стати лікарем. Тому, успішно закінчивши восьмирічку, поступила на навчання у Самбірське медичне училище, а одержавши диплом, повернулася на Турківщину. Спочатку, з 1977 по 1982рр., працювала завіду-

вачем ФАПу в с. Завадівка, а потім (1982-1992рр.) – у рідному селі. Хоч на цей час її давали скерування на роботу в одну з львівських лікарень. Після декретної відпустки Галина Василівна пішла працювати медичною сестрою у дитяче відділення Турківської КЦРЛ. Там вона працює уже майже 25 років.

Ця людина, повністю віддана обраній професії, в дощ і в заметиль, вдень і вночі, поспішає на допомогу

людям. Бо розуміє, як вкрай потрібна хворому. Робота медика справді надто важка і відповідальна. За час своєї праці не одну нічку не доспала, не одне дитяче життя врятувала. Не раз доводилось заглядати в дитячі оченята і бачити там розчарування, але Галина Василівна вміла повернати дитячі сердечка до життя, а їхніх батьків – до радості.

Виростила Галина Макарець і своїх трьох дітей – дві дочки і сина. Вивела їх на довгу життєву дорогу. Старша донька Марія працює вчителем в м. Хмільник, що на Вінниччині. Син живе у

Львові, працює у правоохоронних органах. Молодша дочка Оксана вчителює у місцевій школі.

– Ні одне з дітей не обрали мою професію, – каже Галина Василівна. – Бо вважають її важкою. Але в мене є четверо онуків, тож надіюсь, що хтось із них піде бабусиною стезею.

Односельчани люблять і поважають цю просту, щиру і добропорядну жінку, яка не одному прийшла на допомогу. Дуже хочеться сказати море теплих слів про Галину Макарець, бо вона, поправу, – медсестра від Бога. Її доброті і милосердію немає меж. Вона завжди пам'ятає, що й слово добре лікує.

Сердечне їй спасибі за тепло і паску.

Тож, Галино Василівно, ніколи й надалі не зраджуєте клятви Гіппократа.

Хай печалі Вас обминають

I не мчать так швидко роки.

Дітки врятовані хай пам'ятають

Злет Вашої святої руки.

Любомира ПАРАЩИЧ, с. Шум'яч.

Актуально

ЛІКТІВЦІ ВИРИШИЛИ ПОВЕРНУТИ ФАП ГРОМАДІ

Так уже розпорядилася доля: у 1994 році авторові цих рядків випало бути на відкритті ФАПу у с. Ліктіві.

– Виділяємо мі для цієї справи громадське приміщення, яке спорудили своїми силами, за свої кошти у 50-их роках минулого століття, під початкову школу, згодом – під магазин, – висловив тоді думку односельчан Онуфрій Кречкієський.

Було тоді у Ліктіві та у прилеглих до нього віддалених вулицях Броди, Станівки та Обічки 47 індивідуальних будинків та проживало тут 183 чоловіка.

Пропрацював ФАП рівно 20 років. І ось знову, як і тоді, під Новий рік, постало питання: бути чи не бути в Ліктіві, де тепер – 33 будинки та проживає 102 жителі, ФАПу.

24 грудня тут, у найвіддаленішому населеному пункті Ільницької сільської ради, пройшов схід села, на порядок денний якого було винесено питання: “Про функціонування ФАПу с. Ліктів та передумови його перенесення в інше приміщення, або закриття взагалі.” Вступним словом зібраним, на яке прийшли представники майже усіх індивідуальних жилих будинків, відкрив Ільницький сільський голова Віктор Кропивницький.

Згодом взяв слово 73 – літній Онуфрій Кречківський: “Нам усім дивно чути сьогодні, що комусь охота чимшивидзе забрати з нашого села медпункт, або перенести його невідомо куди. Таке може пропонувати лише той, хто взагалі не дਬає про здоров'я земляків, а лише думає про свою власну вигоду. Крім цього, ми хочемо знати, чому не кликали представ-

ників громади тоді, коли без нашого дозволу, навіть не погодившись, Турківське споживче товариство, у чиїй власності це приміщення ніколи не перебувало, продало його всього за 480 гривень? Як таке може бути? А стосовно роботи нашого завідувача медпункту, то претензій до неї ми не маємо”.

– Наша завідувач ФАПу, – сказала 73 – літня Галина Кречківська, – людина – чуйна і виконавська. Вона завжди вчасно відвідує хворих і лікує їх. То ж до неї претензій не маємо.

– Медпункт у нашему селі має бути. Бо якщо заберуть його від нас, то хворі змушені будуть звертатися за першою медичною допомогою до районного центру – зауважив 42 – літній Олександр Кропивницький.

– Після купівлі цього приміщення, я ні копіїкі не взяв у медиків за його оренду, – сказав на зборах Іван Усик. – І придбав я його – законно.

“Своє право на власність приміщення, у якому зараз розміщено ФАП, – сказав Ільницький сільський голова Віктор Кропивницький, – громада с. Ліктів і далі відстоюватиме у суді. Бо люди самі будували його. Зараз справа розглядає Старосамбірський районний суд. Віримо, що справедливість візьме гору.”

– Добре, що ви дружно відстоюєте питання функціонування ФАПу у вашому селі, – сказав присутній на зборах головний лікар центральної районної лікарні Михайло Макарик. – Бо люди у селі без медицини не можуть ні дня. Але раджу чимшивидзе вирішити у судовому порядку питання власності на це приміщення. Бо якщо ця справа затягнеться, ми змушені будемо переселити ФАП в інше приміщення.

... Дізнавшись про це спірне питання, приватний підприємець Іван Яворський, теж, до речі, житель Ліктівова, запевнив нас: “Весною я споруджуватиму у селі приміщення магазину. Враховуючи думку односельців стосовно необхідності в селі ФАПу, думаю, що поруч можна буде оперативно побудувати і приміщення ФАПу.”

Володимир БАБИЧ.

Допомога армії

ЩОБ СОЛДАТИ МОГЛИ ЗІГРІТИСЯ,

лісівники Турківщини відправили в зону АТО вагон деревини

Волонтерський рух практично по всій Україні став великою і конче потрібною допомогою українським воякам, які мужньо борються з російськими загарбниками на сході України. Бути волонтером чи сприяти волонтерству сьогодні є почесно, водночас й відповідально. А тому чимало патріотично налаштованих українців, що люблять свою Батьківщину й бажають їй миру й процвітання, активно долучаються до цієї благородної місії.

Повчальним прикладом у цьому плані можуть бути лісівники Турківщини. Так напередодні Нового року, ДП «Боринське лісове господарство» відправило в зону АТО (пункт призначення – порт Маріуполь) вагон паливних дров (на фото), які, за словами директора підприємства Михайла Ільницького, можна використовувати не лише для обігріву приміщень, а й для облаштування бліндажів.

По цю допомогу до лісівників звернулося керівництво Мостиського прикордонного загону, бійці якого сьогодні беруть участь в зоні АТО. До речі, працівник лісгоспу, майстер лісу Роман Білинський сьогодні проходить службу в цьому підрозділі. А загалом в бойових діях беруть участь, окрім нього, ще Ігор Марців (також майстер лісу) та Мар'ян Ленін (робітник нижнього складу). Начальник відділу лісового господарства Мар'ян Ланецький мобілізований для проходження служби у Турківському райвійськоматі.

Слід відзначити, що деревина, відправлена в зону АТО, не лише з Боринського лісгоспу. 20 м куб. дало ДП «Турківське лісове господарство» та 10 м куб. – ДЛГП «Галсільліс».

Подбали боринські лісівники й про те, щоб їхні працівники, мобілізовані в АТО, були добре одягнені й, відповідно, захищені. Для кожного з них підприємство закупило одягу та іншої військової амуніції на 13-15 тис. гривень. На 12 тис. грн. лісівники закупили теплої білизни й відправили бійцям в АТО. А напередодні Дня працівника лісу колектив лісгospзагу віддав для потреб армії усю премію. Про це вже якось наша газета писала. Було організовано й збір необхідних речей для армії під егідою Управління лісового господарства.

Добру справу зробили боринські лісівники й для 37 сімей учасників АТО, безкоштовно виділивши їм паливних дров, на суму більше 40 тисяч гривень. Тим, хто не має власного автотранспорту або не в змозі його винайняти, дрова завезено за кошти підприємства.

Окрім того, чимало працівників посильно допомагають армії й особисто. Як і тисячі небайдужих жителів Турківщини.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

НОВОРІЧНУ ЯЛИНКУ ПРИКРАСИЛИ ДІТИ

За словами міського голови Юрія Касюхніча, цьогорічна новорічна міська красуня-ялинка вбрана іграшками та прикрасами, які власноруч виготовили турківські школярі. Таку ідею запропонували громадські активісти. Міська рада підтримала цей почин і докупила лише нові гірлянди. Ялинка й справді вийшла гарною. При наймні такі відгуки можна почути від багатьох турківчан.

За головну ялинку міста тепер служить та, яку посадили боринські лісівники на майдані Шевченка, біля культурно-мистецького центру «Україна».

Ольга ТАРАСЕНКО.

Vітаємо

Дорогого, турботливоого чоловіка, батька і дідуся – Федора Павловича Дзеріна, жителя с. В. Ви - соцьке, із золотим ювілеєм сердечно вітають дружина

Галина, сини Михайло та Василь, дочка Олександра, зять Василь і онучка Софійка. Ювіляру вони бажають міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, Божого благословення.

Зупинити час ніщо не в змозі –

I шумить ліс, і цвіте сад.

На Вашім сонячнім порозі

З'явилось цілих 50.
Ваш ювілей – важлива дата,

Про це зараз пам'ятати не слід,

А краще широ побажати

Щастя, здоров'я й довгих літ.

Дорогого свата – Федора Павловича Дзеріна із Верхнього Висоцького – із 50-річним ювілеєм широ-середено вітають свати з Гусного – Микола та Ярослава. Шановному ю віляру вони бажають доброго здоров'я, життєвого оптимізму, родинного тепла, Божої опіки на довгій життєвій стежині.

В цей ювілейний день
хай Вам квітус літо,

Життя біжить немовкнучим струмком,

Хай стелиться, немов

рушин розшитий,

Здоров'ям, щастям, радістю, добром.

З міської ратуші

ЗА ВИКОНАНІ РОБОТИ ТРЕБА ЗАПЛАТИТИ

До П'ятих Всесвітніх бойківських фестивалів, які пройшли в Турці у серпні 2012р., було прокладено добротне асфальтове покриття, починаючи від в'їзду в Турку аж до колишнього «Заготольону», та повністю відремонтовано тротуари на цьому відтинку шляху. З певних причин, за виконані роботи Турківська міська рада не розрахувалася із ДП «Львівський облавтодор», який, сподіваючись, що проплата буде, взяв і авансом виконав частину непроплачених робіт. Сума боргу склала 1 млн. 642 тисячі гривень. На початку минулого року виконавець робіт, в якого була кредиторська заборгованість, звернувся з письмовим листом-попередженням на адресу міського голови про те, що, в разі несплати боргу, він подасть позов до суду.

Так і сталося. Господарський суд Львівської області вирішив: стягти із Турківської міської ради на користь ДП «Львівський облавтодор». Відкритого акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Автомобільні дороги України» 1642887, 68 грн. заборгованості та 32857,76 грн. судового збору, з розстрочкою виконання рішення суду рівними частинами помісячно впродовж року.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Ростіть здоровими та щасливими!

ПЕРШОЮ НАРОДИЛАСЬ ДІВЧИНКА

У пологовому відділенні Турківської КЦРЛ у перший день Нового, 2015, року, для медперсоналу, який був на чергуванні, перепочинку не було. 1 січня медикам довелося приймати двоє пологів. Обидві жінки, які народжували, з одного села – Ільник. І, до речі, це були іхні другі пологи. Першою на світ з'явилася дівчинка, другим народився хлопчик.

– Якщо першою у новому році народжується дівчинка, кажуть, що це – на мир, на спокій, на добро, – розповідає завідувач пологово-гінекологічного відділення

лікарні Євгенія Артимович. – Дай Боже, щоб так і було. А взагалі, всі пророکують цього року в Україні бебі-бум (збільшення народжуваності). Що ж, побачимо.

Кінець грудня у нас був спокійним. А ось перший день нового року приніс радість двом бойківським сім'ям.

У минулому році на Турківщині народилося 565 дітей, з них 5-двоєнь.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Бувальщина

КОЗА-ЖАРТІВНИЦЯ

Якось у перший день Нового року запросяв нас в гості один із знайомих у с. Мельничне. Прийшли. Дружина зразу ж наказала чоловікові залізти на під (на горище) і принести шинку та ковбасу, які висіли там підвішеними до крокви. Коли посідали за стіл, чуємо: на горищі хтосьходить. Далі – ніби хтось, чи щось – підстрибує.

– Треба хронівки добрячої випити, щоб не вчуvalося, – запропонував господар.

Випили. Але не то кроки, не то підстрибування – було чути й далі. Господар пішов подивитися.

За якусь мить повернувся в кімнату блідий, наляканій, аж руки трясуться. І каже: «Я туди більше не піду! Там – чорт рогатий, бородатий у бочці сидить!»

Полізла на горище жінка. І теж повернулася переляканою. Взяли втрьох ножі і пішли перевіряти правдивість сказаного. Тихенъко підійшли до димаря, за яким стояла бочка, у якій, нібито сидить чорт. Зробили ще крок. І тут – як замекотить... Від несподіванки – чуби дібом стали. Придивляємося – а з бочки, у якій комбіком зберігали, коза господаря виглядає і смачно хрумкотить перемеленим зерном, потріпуючи борідкою та рогатою головою.

... Виявляється, господар лазив на горище і не закрив дверцята. А коза східцями вилізла туди і, заскочивши у дерев'яну бочку, ласувала комбіком, настрашивши згодом добраче свого власника.

Володимир БАБІЧ.

Вітаємо

Любліча дружина Таня, сини Микола та Іван, донечка Богданка вітають з 50-річчям, яке відзначає 2 січня, дорогого чоловіка і батька – Василя Степановича Андрушакевича, жителя с. Ісаї, і бажають шановному ювіляру міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної, життєвої енергії, світлої радості на кожний Богом дарований день, довголіття.

Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого лише треба,

А Матінка Божа – Цариця Свята –
Дарує щасливі і довгі літа!

Кохану дружину, дорогу невістку, братову та племінницю – Василину Любомирівну Кропивницьку, жительку с.

Матків, з 20-річчям від дня народження, яке вона святкувала 1 січня, від щирого серця і з великою любов'ю вітають чоловік Ігор, свекруха Євгенія, Володимир, Оксана, Ніка Бурчин та сім'я Глущенків. Усі вони бажають їй міцного здоров'я, радості та здіслення мрій.

Цей день – барвистий і прекрасний,

Вже 20 сповнилось Тобі.
Бажаєм радості, усмішок, щастя

І доріг легких у житті.
Любити, вірити, радити,

Купатись в розкошах красі.

Мети своєї досягнути,
Здійснити задуми усі.

Подяки

РАДІСТЬ МАЛЕЧІ: ДО НІХ ПРИХОДИВ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Не міліє джерело милосердя

У цьому ще раз упевнилися учні Красненської ЗОШ І-ІІ ст. та гості, які завітали на свято «Ой хто, хто Миколая любить».

Розпочали святкові урочистості, як і годиться, молодші школярі. По-дитячому щиро і сердечно декламували віршики і співали пісні на честь Чудотворця і великого благодійника Святого Миколая. А як радісно загорілися очиента, коли до них вийшов сам Святий Миколай (роль чудово виконав учень 9 класу Богдан Рущак). Йому допомагали Ангелята, у яких мастерно перевтілилися третьокласниці Віка Фурінець та Іванка Лень, а також всюдисущи непосиди-чортенята (іх зіграли Володя Андрійчин та Сергійко Глущенко).

Під кінець свята віршики розказували для Святого Миколая дошкільнят, які прийшли на свято з батьками.

Усі учні, а також дошкільнят, які були на святкуванні, одержали подарунки. А подбали про це щедрі і небайдужі добродії – голова батьківського комітету В.І.Борканин та члени комітету В.І.Созанський, М.Б.Фурінець, М.М.Пронів, М.Є.Сушняк, В.В.Красніцький, Ю.М.Лень, М.Й.Александров, І.Й.Матківський, Л.Я.Гайванович, В.Б.Фурінець, Т.П.Лизан, Л.В.Рущак, С.С.Старевич, Й.Я.Білинський.

Учні 7 класу (класний керівник Оксана Фурінець), 8 класу (класний керівник Віра Зубкович) та 9 класу (класний керівник Ірина Білинська) провели доброочинну акцію «Шкільні ярмарок». Учні гостинно запрошували придбати солодощі, смачні домашні пляшки і торти, кури-гриль, які готували разом з мамами, соки, чай, сувеніри, листівки на патріотичну тематику і навіть малюнок-ікону Святого Миколая, який майстерно виконала учениця 9 класу Марта Лизан – багаторазова призерка районних конкурсів дитячого малюнка.

Особливо щедрим покупцям учні-продажці віддавували колядками. Було надзвичайно весело і гамірно, як на справжньому ярмарку.

Правда, тривало це лише 20 хвилин.

Уесь товар розкупили миттєво!

Виручені кошти – дві тисячі двісті тридцять гривень, разом з дитячими малюнками і листами, учні передали на пострибівойні АТО.

Дирекція школи, педагогічний та учнівський колективи адресують щирі слова подяки та побажання щасливого Нового, 2015, року, Різдвяних свят, мирного неба і всіляких гарраздів усім благодійникам, доброочинцям, які долучилися до чудового Свята милосердя.

Нехай Господь віддячить Вам сторицею!

Віра ЗУБКОВИЧ,
класний керівник 8 класу Красненської ЗОШ.

Батьківський комітет, дирекція, учні Нижньояблунського НВК щиро вдячні за організацію свята Святого Миколая директору ДП «Боринське лісове господарство» М.М.Ільницькому; голові опікунської ради Т.І.Мальцю; депутатові районної ради М.Д.Хорту; церковній громаді; підприємцям села – В.В.Стахніву, В.І.Рембішу, В.Г.Пукшину, В.І.Чернянському, В.М.Купричу, Н.І.Хорт, О.М.Пітчаку, М.М.Германовичу, В.Я.Сливарю та бажають усім міцного здоров'я, щастя, радості, достатку, щасливого Нового року та веселих Різдвяних свят.

Дирекція, педагогічний колектив, батьки та учні Лопинецької ЗОШ І-ІІ ст. щиро дякують благодійникам, які допомогли спорядити сумку Святого Миколая солодощами та придбати подарунки під новорічну ялинку для учнів та дошкільнят.

До цієї благодійної справи, за сприяння Завадівського сільського голови І.М.Чудака, долучилися такі добropорядні люди як депутат обласної ради М.С.Дзюдзь, депутат районної ради В.М.Яворський та підприємці Роман Лоневський, Іван Бреzeцький, Руслана Яворська, Марія Ільницька.

Усіх Вас, шановні, вітаємо з Новим 2015 роком та Різдвом Христовим!

Нехай рік Новий принесе Вам родинне тепло, достаток та Божу благодать, а Свята Вифлеємська Зірка освячує Вас на щедру долю, віру у все найкраще та любов до близьких.

**Христос Рождається!
Славімо Його!**

Колектив Хащівської ЗОШ І-ІІ ст. щиро сердечно дякує меценату Сергію Івановичу Кірі за подарунки учням школи до Святого Миколая. Бажає Сергію Івановичу міцного здоров'я, втілення в життя усіх планів та ідей, щасливого Нового року і веселих Різдвяних свят.

Без подарунків до дня Святого Миколая не залишився ніхто.

Дитинство – найкращий період у житті кожної людини, пора надій та сподівань. Діти – наше найдорожче багатство. Заради їхнього щастя ми долаємо всі труднощі і перешкоди, в них – надія на щасливе майбутнє нашої країни. Створити добро дитині – сироті – це великий поступок кожної людини.

Яке відчуття найпрекрасніше на світі, має здатність покращувати, облагороджувати людські серця і душі? Це – слова подяки, адже, найважливіше в цьому світі – зуміти зрозуміти, хто істинно робить тобі добро, зуміти сказати спасібі тому, хто дійсно хоче, щоб усе в тебе було дуже добро.

Працівники служби у справах дітей Турківської районної державної адміністрації висловлюють щиру подяку приватному підприємцю Ігорю Леню та Мирославі Калинич, яка очолює благодійний фонд «Милосердя» за подарунки до дня Святого Миколая, які надали 60 дітям – сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування, 30 дітям, які опинилися у складних життєвих обставинах. Також, щиро дякуємо Турківській районній державній адміністрації, Турківській районній раді, Львівській обласній раді та Львівській обласній державній адміністрації за придбання житлового будинку, який був переданий двом дітям, позбавленим батьківського піклування Денису та Михайлу Луцикам та благодійникам Віктору Лемцю, Марії Яцкуляк, Миколі Федашу, які долучилися до надання подарунків дітям.

Нехай Ваша турбота та милосердя до дітей, обділених увагою, повернеться Вам сторицею. За Вашу благородну справу нехай Бог Вас та Ваші родини благословить та наділить міцним здоров'ям.

Дякуємо Вам за розуміння, підтримку, за усі Ваші добре справи.
Ірина СТЕБІВКА,
начальник служби у справах дітей.

ШИРО ВДЯЧНІ ДОБРИМ ЛЮДЯМ!

Непростим видався цей рік для України і українського народу. Сьогодні ми згадуємо події Майдану і героїзм наших воїнів у зоні АТО, спостерігаємо за життям держави, хвилюємося за її майбутнє. У душі – тривога і надія, що все у нас буде добре. Така вже українська вдача – завжди вірити у силу добра.

У шкільній родині, як і в будь-якій іншій, сьогодні, напередодні Різдвяних свят, панує дух віри і оптимізму, упевненості в тому, що здоровий глузд, молитва і віра повернуть нам мир, спокій, упевненість у завтрашньому дні. Саме про це просили учні Завадівського НВК Святого Миколая. Він завітав до учнів 1-9 класів і наймолодших школярів – п'ятилітів. Як завжди, було гамірно, багатолюдно, адже в гості прийшли і батьки, і жителі села. Лунала музика, а учні в своїх виступах відтворювали події чуда ночі, коли Святий Миколай обов'язково навідається у кожну сім'ю, доожної дитини. У залі панувала атмосфера свята і радості, адже кожен учень школи отримав солодкий подарунок із рук Святого Миколая.

За подаровані хвилини радості учнівський і учительський колективи дякують тим меценатам, які, незважаючи на непростий час, все-таки віднайшли можливість приготувати пакуночки для наших учнів. А саме: Роману Мельнику, Миколі Кольгановичу, Галині Ільницькій, Лілії Бійк, Галині Ільницькій. За сприяння сільського голови Івана Чудака, школа отримала подарунки від Івана Матківського – депутата сільської ради.

З Новим роком сердечно вітаємо!

*Хай він з добрим до Вас прийде,
Здоров'я, сміх і радість принесе!
Різдво з колядою хай завітає,
Щастям безмежним Вас благословляє!
І бажаємо Вам на Різдво
Втіхи, радості, щастя без краю,
Щоби небо безхмарним було!*

Оксана ГАВ'ЯК,
заступник директора з навчально-виховної роботи Завадівського НВК.

У рамках діяльності УФСІ на Турківщині успішно впроваджують ряд мікропроектів з ремонту приміщень соціальної сфери. Після проведених ремонтно-будівельних робіт, у ході проекту, жителі Шандровця матимуть гарний фельдшерсько-акушерський пункт. Голова і члени Агенції з впровадження МП ФАПу с. Шандровець щиро дякують за допомогу у втіленні проекту – громаді с. Шандровець, доброрідям Михайліві Крілю, Василю Семківу, Наталії Боруті, Катерині Пиптик, Василю Шикітці, Лесі Демко, Ірині Трексот, Івану Богайчуку, Тарасу Мальцю, працівникам місцевого ФАПу, працівникам Турківської КЦРЛ, колективу Шандровецького НВК, священику о. Іллі. Усім вони бажають щасливого Нового року і радісних Різдвяних свят. Нехай Новий рік принесе у домівки цих добродіїв здоров'я, мир, щастя, добро і достаток.

Дирекція, педагогічний колектив та учні 1-9 класів Нижньовисоцького НВК щиро дякують за організацію подарунків до дня Святого Миколая приватним підприємцям Зеновію Кубану, Василю Heripy та Ігорю Павликі і бажають цим щирим і добропорядним людям міцного здоров'я, довголіття, світлих та радісних днів, зігрітих людською любов'ю та Божою благодаттю.

ВИТЯГ З НАКАЗУ

ВІЙСЬКОВОГО КОМІСАРА

Турківського районного військового комісаріату

Про приписку громадян 1998 р.н. до призовної дільниці Турківського РВК

1. На підставі Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", з 31 січня по 31 березня 2015 року оголошується приписка до призовної дільниці Турківського району Львівської області громадян 1998 року народження.

2. Явці для приписки підлягають всі громадяни, які народилися з 1 січня по 31 грудня 1998 р. включно, постійно чи тимчасово проживають на території Турківського району, а також громадяни старшого призового віку, які не були приписані раніше.

3. Усі громадяни, яким належить з'явитися для приписки до призовної дільниці, зобов'язані прибути за адресою: м. Турка, вул. С.Стрільців, 9, у визначений для них час, маючи при собі документи, що зазначені в повістці. Громадяни, які не отримали повістку, зобов'язані прибути за зазначеною адресою до 16 січня 2015 року, маючи при собі документи, що підтверджують особу.

4. На підставі Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", керівники підприємств, установ, організацій та навчальних закладів зобов'язані звільнити юнаків, яким необхідно прибути для приписки до призовної дільниці, на час, необхідний для проходження приписки, і забезпечити їх своєчасну явку до районного військового комісаріату.

ТВО військового комісара Турківського районного військового комісаріату,
підполковник Володимир ПЕТРІВСЬКИЙ.

Вітаємо

Колектив Верхньояблунської сільської ради щиро вітає з ювілем – 50-річчям від дня народження – касира сільради Зіновію Іванівну Фецинець і бажає шановній ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого-довгого мирного віку.

Хай стежка життєва
радістю квітне,
Настрою гарного, днів
привітних.

Здоров'я, щастя,
світлої долі,
Щирого затишку в
серці і в домі.

Ми зичимо здоров'я, щастя
ї долі
Щирими словами,
А Бог хай обдаровує
Довгими літами!

З нагоди 40-річного ювілею, який відсвяткував 1 січня, дорогого, люблячого і турботливо чоловіка, батька, сина, зятя, брати і швагра – Володимира Володимировича Борисовича з м. Турка сердечно вітають дружина Людмила, син Андрійко, донечка Яночка, батьки, теща, сестри з сім'ями, сестри дружини, швагри і вся родина. Ювіляру вони бажають міцного, як карпатські буки, здоров'я, світлої радості в житті, удачі, оптимізму, благополуччя, великого людського щастя на многій і благій літі.

Нехай волошками
цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань.

Щоб доля дарувала
тільки радість,
Ні грама бід, ні крапель-
ки страждань.

А в небеснім просторі,
де світяться зорі,
Де місяць серпанком
пливе,

Хай Матір Господня зі
своїм Синочком
Несе Тобі щастя земне.

Конкурси

ТРАДИЦІЙНИЙ ОГЛЯД ВЕРТЕПІВ

Незважаючи на важкий економічний стан в Україні, воєнні дії на Сході, кожен з нас готується до Різдвяних свят. Традиційним (тепер уже 25-й раз поспіль) у цей час у нашому місті проходить святочне дійство – огляд вертепів. Не буде порушено започатковану у 1990 році традицію і цьогоріч. Бо доти, доки живуть наші традиції, – живе і душа кожного українця.

Цьогорічний огляд Різдвяних вертепів Турківщини “Ой радуйся, земле” заплановано провести у культурно – мистецькому центрі “Україна” в Турці 11 січня 2015 року. Початок – о 12 годині.

Заявки на участь у конкурсі подавати у районний Народний дім, методисту із фольклорного жанру Івану Ференцу.

Володимир БАБІЧ.

Податкова нагадування:

Підприємець - «загальносистемник» зобов'язаний подавати декларацію про доходи

Відповідно до п. 177.5 ст. 177 Податкового кодексу, фізичні особи — підприємці за результатами календарного року подають до контролюючого органу протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року, податкову декларацію про майновий стан і доходи за місцем своєї податкової адреси, в якій також зазначають авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб.

Таким чином, фізична особа — підприємець, яка застосовує загальну систему оподаткування, незалежно від того, провадилася протягом звітного року підприємницька діяльність чи ні, повинна подати за результатами календарного року податкову декларацію про майновий стан і доходи.

Звертаємо вашу увагу, що останнім днем для подання такої декларації є понеділок, 9 лютого, 2015 року. За детальнішою інформацією можна звернутись у Центр обслуговування платників за адресою: м. Турка пл. Ринок, 24, а також за телефонами: 3-20-41, 3-24-06 та 3-22-75.

Ігор ДЕЦ,
ГДІ Турківського відділення.

Продається житловий будинок в м. Турка (є господарські будівлі) та будинок та господарські будівлі, літня кухня в с. Ільник. Також земельна ділянка під забудову (40 арів) в с. Ільник, газ – близько. Продам гараж в м. Турка або здам в оренду.

Тел.: 0953808752; 0685296558; 0683396814; 0634344485.

Продається стара хата в смт. Бориня. Біля хати є 25 арів городу. Гарний заїзд біля дороги, сонячна сторона, недалеко – річка.

Детальніше звертатись за тел.: 0975892682; 0665210047.

Ільницька сільська рада повідомляє, що в с. Закіпці, по вул. Центральна, 6, відводиться в оренду земельна ділянка для обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,2500 га, гр. Шукурівій Тетяні Михайлівні.

Продається ВАЗ-2121, 1978 р. в.

Автомобіль в нормальному стані.

Ціна – договірна.
Тел.: 0986247419.

Прийшла зима...

МІСЬКІ ВУЛИЦІ – ЯК КОВЗАНКИ

Останній день 2014 року багатьом водіям запам'ятається надовго. Після лютого нічного морозу, а згодом – денної відлиги, міські вулиці, які, з невідомих причин, не були посыпаними соляно-піщаю сумішшю, перетворилися на справжні ковзанки.

Лише за одну годину обідньої перерви на вулицях міста трапилися три дорожньо-транспортні пригоди. На щастя, не

було травмовано нікого з людей. Постраждали лише автомобілі. Оскільки пошкодження були незначні, власники автомобілів до ДАІ не зверталися, а вирішували ситуацію, як кажуть – мирно. А взагалі протягом дня зіткнень було більше. Це було помітно візуально, під час буксирування пошкоджених машин. У цивілізованій державі у такій ситуації комунальніники, які, до речі, після вищезгаданих ДТП активно взялись посыпти вулиці, лише за одну годину мали б судових позовів на чималу суму від автовласників-учасників ДТП.

Наш кор.

СПІВЧУВАЄМО

Учні 9 класу Присліпської ЗОШ I-II ст. висловлюють глибоке співчуття класному керівникові Ганні Богданівні Ференц з приводу передчасної смерті батька – Богдана Васильовича.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).
E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальна за випуск –
Ольга Тарасенко.
– матеріали рекламного характеру.

